

РЕШЕНИЕ

№ 5380

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110157311 по описа за 2023 година

Ищецът *** извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че по силата на облигационно отношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, сключен за л. а. „Мазда“ ДК № ***, заплатил на застрахованото лице сумата от 196,99лв., 21. в гр.София, при движение на л.а. по улица „Охридско езеро“ с посока Мол София, ПТП вследствие на попадане на необезопасено препятствие - дупка на пътното платно. Твърди, че *** отговаря за поддържането, обезопасяването и ремонта на пътната настилка в рамките на град София, поради което носи отговорност за причинените на автомобила вреди, като предявява осъдителен иск за сумата 211,99лева – платено обезщетение и ликвидационни разноски, законна лихва от предявяване на иска, както и сумата от 36,86 лева – обезщетение за забава за период от 1.4.2022г. до 18.10.2023г. .

Ответникът *** оспорва предявения иск като неоснователен с твърдения, че от представените доказателства не се установява размера на дупката, не е доказано МПС да е било в изправност, като се твърди, че лицето, което СО иска да привлече на своя страна, като помагач. Прави се искане ищецът да бъде задължен да представи оригинал на полица, както и се оспорва искането за САТЕ, тъй като вещото лице ще работи по недостатъчно доказателства.

Третото лице – помагач на страната на ответника ***, в становището в открито съдебно заседание от 14.3.2024г. искът се оспорва, като се правят възражения, че с възлагателно писмо от 30.9.2021г. му е възложено, от ответната община, извършване на ремонт на улица „Охридско езеро“, като към момента на ПТП, по възлагане на общината, са се извършвали ремонтни дейност. В хода на устните състезания се прави искане съдът, в

мотивите си, да се произнесе, че това трето лице не носи отговорност за щетите, тъй като са се извършвали ремонтни дейности към ПТП, по възлагане на общината. Прави се искане за присъждане на разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника ***, уведомено за делото, не е взел становище по иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.411 КЗ, приложима към процесното спорно правоотношение, с оглед момента на възникването му, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Обемът на суброгационното право включва и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия.

Следователно отговорността на ответника е предпоставена от установяването на следните юридически факти: 1/ Наличие на валидно към момента на ПТП застрахователно правоотношение по имуществена застраховка “Автокаска” между увреденото лице и ищеца за процесното МПС; 2/ Ищецът да е обезщетил застрахования за покрит застрахователен риск, съгласно Общите условия на договора; 3/ Наличие на всички посочени в чл. 49 ЗЗД елементи на фактическия състав на гаранционно – обезпечителната отговорност / вреди, причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД е възложил работата при или по повод изпълнението на работата /.

С определението по чл.140 ГПК, по което страните нямаха възражения, бе обявено за доклад по делото, съдът отдели за безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните, че между ищеца и увреденото лице е сключен договор за имуществена застраховка „Каско + на МПС” за л. а. „Мазда”, по който ищецът е заплатил на застрахованото лице сумата от 196,99лв., както и че на 16.3.2022г., ответникът е получил покана за доброволно плащане на сумата 211,99 лева от ищеца. Безспорно е, че улица „Охридско езеро“ е общински път.

По силата на договора за застраховка, ищецът е приел да покрива риска от вреди на посоченото МПС. Видно от договора за застраховка „автокаска”, налице е покритие по „каска +”.

От разпита на свидетеля Г. пред СРС е видно, че при управление на л.а. Мазда, в насрещното движение имало друг автомобил и свидетелят заявява, че нямало как да избегне дупката, в която влязла. На таблото на автомобила се изписало, че има проблем с гумата, свидетелката видяла, че същата е нарязана. Свидетелката се обадила веднага на застрахователя. Описанието на дупката се съдържа в показанията на св. Т. Г. – дупката била разположена в средата на пътното платно, била голяма, „като трап“, „сериозна дупка“. Колата била в движение. Свидетелката не може да каже точен номер на улицата, но описва

по спомен съседни сгради, и ограждения на сгради, за извършване на ремонти дейности. Описанието, че ПТП се е случило в района на зала Спортна София, заедно с пояснението на свидетеля, че търсила име на улицата, когато отишла да завежда щетата, е достатъчно, за да обоснове извода за доказаност, че ПТП се е случило от попадане в дупка, на пътното платно.

Доводите на ответната страна, че причина за ПТП е поведението на водача на МПС са неоснователни. Видно от приетото от съда, неоспорено от страните заключение на вещото лице, и изложеното от него в открито съдебно заседание, от техническа гледна точка, автомобилът се е движел с не повече от 30-40 км/ч, който извод вещото лице дава въз основа на получените щети, заедно със заключението, че ако скоростта е била по – висока, то щеше да има увреждания и по окачването на лекия автомобил. Неоснователно е възражението, направено в хода на устните състезания, че и скоростта 30-40 км/ч е несъобразена, отделно от това, не се доказва по делото по улица „Охридско езеро“ да е поставен знак за ограничение на скоростта, поради което разрешената скорост е 50 км/ч, а СРС намира скоростта 30-40 км/ч за съобразена, предвид на обстоятелството, че нито един водач на МПС не следва да шофира с твърде ниска скорост, защото застрашава останалите участници в движението. Ясно е, от разпита на свидетеля, че тя не е била наясно, че на улицата има дупка, няма събрани доказателства на улица „Охридско езеро“ да е поставен знак за неравности по пътя или водачите да са били предупредени по друг начин, че на улицата има дупка, поради което и не може да се очаква водачът да шофира с ниска скорост.

Неоснователно е възражението на ответника, че не следва да отговаря, защото е предоставил поддръжката на пътя на третото лице – помагач – задължението за поддръжка на пътя е на самия ответник, като при ангажиране на неговата отговорност, в случай, че докаже недобро поддържане на пътя, може да търси платеното от помагача си.

Относно доводите за извършен от третото лице- помагач на страната на ответника ***. Видно от представения договор, сключен на 23.7.2019г между *** и „София Зона 3“ ДЗЗД, изпълнител по договора, състоящ се от *** и ***, на изпълнителя е предоставено, по възлагане от Общината, задължението да поддържа и да извършва текущ ремонт на уличната мрежа и пътни съоръжения, включително поддържането на пътните настилки, при уговорено месечно възнаграждение. В договора е посочено, че дейностите се възлагат на изпълнителя със задания, с които задания се определят и сроковете за изпълнение, при уговорен срок за предаване на документация от изпълнителя към възложителя – 45 календарни дни от приключването на СМР, и краен срок на приемане, от страна на възложителя – 55 дни от приемането на работата и издаване на фактура. Съгласно чл.5, ал.5 от приемането на работата се извършва с приемно – предавателен протокол. Ответникът е представил писмо – вътрешна кореспонденция, че във връзка с договора, относно улица „Охридско езеро“, са възлагани ремонтни дейности на „София Зона 3“ ДЗЗД с писма от 12.3.2021г., 17.5.2021г.

Представен е протокол 708/1.9.2021г., с който възложителят приема СМР, включително извършени на улица Охридско езеро между улица „Камен Андреев“ и улица „Земляне“ по ремонт на паважна настилка и направа на заключваща се решетка на уличен

отток,. Приложена е количествена сметка. Третото лице – помагач *** е представил възлагателно писмо, с което на 30.9.2021г. на дружеството – изпълнител по договора е възложен ремонт на улица „Отец Паисий“ – участък между бул „Сливница“ и убица „Св.Св. Кирил и Методий“ / задържане на вода при понижения на гранитни бордюри. Относно улица „Охридско езеро“ е посочено, че се възлага направа на асфалтова кръпка при машинно изрязване и машинно полагане на плътен асфалтобетон, при срок на възложените работи до 30.10.2021г. Видно от възлагателното писмо, същото е изготвено във връзка със сигнал от 1.2021г за компрометирана асфалтова настилка. На 8.12.2021г. е изготвен протокол № 870 за приемане на работата на улица „Охридско езеро“, и е издадена фактура за свършената работа.

Изложеното обуславя извод, че към 4.10.2021г., ответната Община е била известена за дупката на пътното платно / при липса на ангажирани доказателства, че е ремонтирана друга дупка/, възложила е ремонтът на настилка. Ремонтът е приет от Общината на 8.12.2021г., поради което и с оглед поставения във възлагателното писмо срок до 30.10.2021г., то и към 4.10.2021г. , когато е ПТП, не е налице основание за ангажиране на отговорността на изпълнителя по договора за СМР, защото срокът за изготвянето им, даден от възложителя, не е изтекъл.

Доколкото в срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие, за което застрахователят е изплатил обезщетение на посочено от застрахования лице за причинените на застрахованото имущество щети, застрахователят- ищец е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на увреждането, доколкото самият увреден има такива права.

Пътят, на който е реализирано произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата. На основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП задължена да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответната ***, която съобразно чл. 13 ЗДвП дължи означаване на съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по необезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Имуществената застраховка следва да осигури пълна обезвреда на увредения, което означава че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние,

което той би бил преди деликта, поради което следва да се вземат предвид извършените от увреденото лице разходи за ремонт с нови части, а релевираното от ответника възражение за съобразяване овехтяването на частите, съдът намира за неоснователно.

При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. (Така изрично - Решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., ТК, и Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК. Видно от заключението, средната пазарна цена на ремонта възлиза на 299 лева, а ищецът е заплатил по – ниска стойност : 196,99 лева.

Поради изложеното, искът за заплащане на обезщетение е основателен за целия му размер. Относно възражението по дължимост на ликвидационни разноси, то същите се дължат по силата на законова разпоредба - чл.411 КЗ, а съгласно заключението на САТЕ, начисленият размер от 15 лева е в рамките на обичайния.

По делото е безспорно, че ответникът е получил покана на 16.3.2022г. за извънсъдебно плащане. В поканата е даден 15- дневен срок, след изтичането на който, длъжникът изпада в забава. С оглед диспозитивното начало, претенцията за обезщетение за забава в размер на законната лихва следва да се уважи както е поискана – от 1.4.2022г. до 18.10.2023г. , като размерът ѝ – 36,86 лева, отново не е спорен по делото.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора на ищеца се следват своевременно поисканите разноси : 100 лева държавна такса, 400 лева САТЕ, 50 лева депозит за свидетел, и 480 лева платено адвокатско възнаграждение с ДДС. Неоснователно е възражението за прекомерност на възнаграждението за адвокат – съгласно разпоредбата на § 2А ДР на НМРАВ, при регистрация по ДДС, минималното възнаграждение, определено в Наредбата, се определя без него, какъвто е и настоящият случай.

Относно възражението на ответника за прекомерност на възнаграждението на вещото лице. Предварителният депозит, вносим от ищеца, е определен от съда, в съответствие с разпоредбата на чл. 28 във връзка с чл.23 от Наредба № Н-1/14.2.2023г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, като изложените от ответника обстоятелства не съставляват основание за намаляването му по чл.29 от същата Наредба.

По искането на третото лице за присъждане на разноси. Съгласно разпоредбата на чл.78,ал.10 ГПК, на третото лице – помагач не се присъждат разноси, поради което и искането е неоснователно. По настоящото производство не е предявен обратен иск от ответника, във връзка с който на третото лице да се следват разноси като на главна страна.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА *** с адрес – ***, да заплати на *** ЕИК *** със седалище и адрес на

управление град *** сумата 211,99 лева , представляваща главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение от 196,99 лева и ликвидационни разноси от 15 лева, за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 4.10.2021г. по време на движение на л.а Мазда 6 с рег№ *** по улица „Охридско езеро“, посока МОЛ София, претърпени от попадане на л.а. в небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно със законна лихва за период от 18.10.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 36,86 лева мораторна лихва за период от 1.4.2022г. до 18.10.2023г. и 1030 лева разноси по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ***: *** ЕИК *** със седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** и *** ЕИК *** със седалище и адрес на управление *** представлявано от *** и ***.

ОТХВЪРЛЯ претенцията на *** за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Сумата е платима по банков път, по сметка: BG94UBBS88881000290544.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Софийски районен съд: _____